

Jēzus Kristus evaņģēlijs

Elders L. Toms Perijs
no Divpadsmiit apustuļu kvoruma

Evaņģēlijs mums māca visu, ko mums nepieciešams zināt, lai atgrieztos dzīvē kopā ar mūsu Tēvu Debesīs kā augšāmceltas un godības pilnas būtnes.

Apustulis Pāvils drosmīgi paziņoja: “Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ: tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic” (Rom. 1:16). Šo pašu drosmīgo ziņu paziņo mūsu pilnlaika misionāri, kalpojot daudzās pasaules daļās.

Būtībā Jēzus Kristus evaņģēlijs ir piecu sastāvdaļu recepte mūžīgai dzīvei. Pirmkārt, padomāsim, kas ar mums var notikt, ja mēs rikojamies pēc šīs receptes, un pēc tam mēs varam padomāt par katru no sastāvdaļām.

Ko mēs zinām par mūžīgo dzīvi? No Mozus gr. 1:39 mēs uzzinām, ka Tā Kunga darbs un godība ir īstenot mūsu nemirstību un mūžīgo dzīvi. Tas māca mums, ka nemirstība un mūžīgā dzīve ir nodalītas un atšķirīgas. Mūžīgās dzīves dāvana, kas ir apsoluta vienīgi tad, ja tiek panākta atbilstība noteiktiem nosacījumiem, ir daudz lielāka par nemirstības dāvanu.

Saskaņā ar Brūsu R. Makonkiju: “Mūžīgā dzīve nav tikai vārdu salikums, kas attiecas vienīgi uz nākotnes dzīves nebeidzamību; nemirstība nozīmē dzīvē mūžīgi augšāmceltā stāvokli, un ar Dieva labvēlību šo dzīves nebeidzamību iegūs visi cilvēki. Taču vienīgi tie, kuri paklausa evaņģēlija likuma pilnībai, iemantos mūžīgo dzīvi. . . . Tā ir lielākā no visām Dieva dāvanām . . . jo tā ir tāda veida, statusa un kvalitātes dzīve, ko bauda pats Dievs. Tādējādi tie, kuri iegūst mūžīgo dzīvi, saņem paaugstināšanu; tie ir Dieva dēli, Kristus līdzmantinieki, Pirmdzimtā Baznīcas locekļi, tie pārvar visu, tiem ir visa vara, un saņem Tēva pilnību” (*Mormon Doctrine*, 2. izd., [1966], 237).

Mūsu misionāru pienākums, kā tas teikts “*Sludini Manu evaņģēliju*” 1. lapaspusē, ir “palīdzēt citiem nākt pie Kristus caur ticību Jēzum Kristum, grēku nožēlošanu, kristīšanos, Svētā Gara . . . saņemšanu un izturēšanu līdz galam” (2004).

Daudzās pavārgrāmatās ir attēli ar skaistiem ēdieniem, ko var pagatavot pēc receptēm — gatavošanas prieka pilnību. Šie attēli ir nozīmīgi, jo tie mums palīdz iztēloties iznākumu, ja mēs stingri pieturamies pie norādījumiem, kas doti receptē. Svarīgi ir sākt ar mērķi savā prātā, taču gala iznākums, kas parādīts pavārgrāmatu attēlos, ir iznākums, kas ir iespējams vienīgi tad, ja viss ir izdarīts pareizi. Ja norādījumi nav pildīti vai kāda

sastāvdaļa nav pievienota vai nepareizi pievienota, vēlamā garša un izskats tiek sasniegts reti. Skaista ēdiena attēls tomēr var būt kā motivācija mēģināt atkal radīt kaut ko tādu, kas būtu gan garšīgs, gan skaists.

Kad mēs domājam par mūžīgo dzīvi, kāds attēls nāk mūsu prātā? Es domāju, ka, ja mēs savā prātā varētu radīt skaidru un patiesu mūžīgās dzīves attēlu, mēs sāktu citādāk uzvesties. Mūs nevajadzētu biktīt uz daudz ko, kas saistīts ar izturēšanu līdz galam, piemēram, mājskološanas vai mājas apmācības veikšanu, sapulču apmeklēšanu, došanos uz templi, tikumīgas dzīves dzīvošanu, lūgšanu teikšanu vai Rakstu lasīšanu. Mēs vēlētos to visu darīt un vēl vairāk, jo mēs saprastu, kas tas mūs sagatavos doties uz turieni, kurp mēs ilgojamies doties.

Kādēļ misionāra mērķis sākas ar nepieciešamību palīdzēt citiem iegūt ticību Jēzum Kristum un Viņa veiktajai Izpirkšanai? Lai pieņemtu Jēzus Kristus evaņģēliju, cilvēkiem vispirms ir jāpieņem Viņš, kura evaņģēlijs tas ir. Cilvēkiem jāuzticas Glābējam un tam, ko Viņš mums ir mācījis. Tiem jātic, ka Viņam ir spēks pildīt Savus solījumus pret mums ar Izpirkšanas spēku. Kad cilvēkiem ir ticība Jēzum Kristum, tie pieņem un pielieto Viņa Izpirkšanu un Viņa mācības.

Glābējs mācīja Saviem mācekļiem, kā tas ir pierakstīts 3. Nefija 27. nodaļā, savstarpējo saistību starp Viņa evaņģēliju un Viņa kalpošanu uz zemes, un Izpirkšanu, kad Viņš teica:

“Lūk, Es devu jums Savu evaņģēliju, un tas ir evaņģēlijs, kas Man jums jādod — ka Es nācu pasaulē, lai darītu Sava Tēva gribu, tāpēc ka Mans Tēvs Mani sūtīja. . . .

Un notiks, ka tas, kas nožēlo savus grēkus un top kristīts Manā Vārdā, tiks piepildīts; un, ja tas pastāvēs līdz galam, lūk, viņu Es turēšu nevainīgu Sava Tēva priekšā tanī dienā, kad Es stāvēšu, lai tiesātu pasauli” (13., 16. p.).

Ticība Jēzum Kristum un Viņa evaņģēlijam pievērš mūs Viņam. Pasaule māca, ka redzēšana ir ticēšana, taču mūsu ticība mūsu Kungam vada mūs ticēt, lai mēs varētu redzēt Viņu un Tēva ieceri mums.

Mūsu ticība vada mūs arī pie rīcības — tā vada pie apņemšanās un izmaiņām, kas saistītas ar patiesu grēku nožēlošanu. Amuleks mācīja Almas grāmatas 34. nodaļā:

„Tādēļ tikai priekš tā, kam ir ticība grēku nožēlošanai, tiek īstenota lielā un mūžīgā pestīšanas iecere.

Tādēļ, lai Dievs dod jums, mani brāļi, lai jūs varat sākt izmantot savu ticību grēku nožēlošanai, lai jūs sāktu piesaukt Viņa Svēto Vārdu, lai Viņš apžēlotos par jums;

jā, piesauciet Viņu, lai apžēlojas; jo Viņam ir spēks izglābt” (16.–18. p.)

Kādēļ cilvēkiem jānožēlo grēki, pirms tie tiek kristīti un saņem Svēto Garu? Kristus balss nefijiešiem pasludināja upurēšanas likuma beigas, un tad Viņš teica: “Un jūs upurēsiet Man kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Un, kas nāk pie Manis ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, to Es kristīšu ar uguni un ar Svēto Garu” (3. Nef. 9:20).

Šī paša prasība ir minēta Mācības un Derību 20. nodaļā, pantā, ko mēs bieži lietojam, lai raksturotu prasības kristīšanai. 37. pantā teikts: “Visi tie, kas pazemojas Dieva priekšā, un vēlas tapt kristīti, un nāk ar salauztām sirdīm un nožēlas pilniem gariem, un liecina baznīcai, ka tie patiesi ir nožēlojuši

Šie Rakstu panti māca būtiskas mācības par grēku nožēlošanas būtību kā sagatavošanos kristīšanai un Svētā Gara saņemšanai. Pirmkārt, grēku nožēlošana ietver pazemības attieksmi. Lai sagatavotos tikt kristīti un uzņemties uz sevi Kristus Vārdu, mums jāpazemojas Viņa priekšā — kā upuri jāsniedz salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu un jāpieņem Viņa griba. Otrkārt, mēs mācāmies, ka cilvēkiem jāliecina Baznīcai jeb Baznīcas pārstāvim, ka tie ir nožēlojuši savus grēkus. Visbeidzot, mēs atzīstam, ka grēku nožēlošana, kas ir attīrošs process, ir pirms kristīšanas, kas savukārt ir attīrošs priekšraksts, lai cilvēku sagatavotu saņemt Svēto Garu. Svētais Gars ir Dievības trešais loceklis. Svētā Gara dāvana ir pieejama vienīgi tiem, kuri ir caur grēku nožēlošanu attīrīti no pasaules grēkiem.

Kādēļ mums nepieciešams tikt kristītiem un saņemt Svēto Garu? Elders Orsons F. Vitnijs mācīja: “Kristīšana sastāv no divām daļām, un tā veic divkāršu misiju. Tā ne tikai attīra — tā [apgaismo] dvēseli, paužot Dieva lietas, pagātnes, tagadnes un nākotnes, un sniedz noteiktu liecību par Patiesību. Dvēsele, kas ir attīrīta no grēka, atrodas stāvoklī, lai baudītu paliekošo Svētā Gara ietekmi, kas nemājo nešķīstos mājokļos. Ja kristīšana sāk attīrīšanas un apgaismošanas darbu, tad Gara kristības to pabeidz” (*Baptism — The Birth of Water and of Spirit*, 10).

Kristīšanās priekšrakstu ar ūdeni un uguni Nefijs aprakstījis kā vārtus (skat. 2. Nefija 31:17). Kādēļ kristīšana ir vārti? Tādēļ, ka tas ir priekšraksts, kas simbolizē ieeju svētā un saistošā derībā starp Dievu un cilvēku. Cilvēki apsola atstāt pasauli, mīlēt un kalpot saviem līdzcilvēkiem, apmeklēt bāreņus un atraitnes viņu bēdās, sludināt mieru, sludināt evaņģēliju, kalpot Tam Kungam un turēt Viņa baušļus. Tas Kungs apsola vēl pilnīgāk izliet Savu Garu pār mums (skat. Mosijas 18:10), pestīt Savus svētos gan laicīgi, gan

garīgi, pieskaitīt tos tiem, kas ir no pirmās augšāmcelšanās, un sniegt mūžīgo dzīvi. Kristīšana un Svētā Gara dāvanas saņemšana ir iepriekš noteikti veidi, lai uzietu uz šaurā jo šaurā ceļa, kas ved uz mūžīgo dzīvi.

Saskaņā ar apustuli Pāvilu kristīšana arī simbolizē mūsu aprakšanu ūdens kopā, no kura mēs tiekam uzcelti “atjaunotā dzīvē” (Rom. 6:4) ar Kristu. Kristīšanas priekšraksts simbolizē Kristus nāvi un Augšāmcelšanos — mēs mirstam kopā ar Viņu, lai mēs kopā ar Viņu varētu dzīvot. Šajā nozīmē kristīšana ir pirmais glābšanas priekšraksts, un Svētā Gara saņemšana palīdz katram no mums doties uz priekšu un izturēt līdz galam.

Kā mēs izturam līdz galam? Izturēšana līdz galam prasa uzticību līdz galam, kā tas bija Pāvila gadījumā, kurš Timotejam teica: “Labo cīņu es esmu izcīnījis, skrējieni esmu pabeidzis, ticību esmu turējis” (2. Tim. 4:7). Skaidrs, ka tas nav viegls uzdevums. Tam ir jābūt grūtam, izaicinošam un galu galā attīrošam, jo mēs sagatavojamies dzīvot kopā ar mūsu Tēvu Debesīs un saņemt mūžīgas svētības.

Izturēšana līdz galam katrā ziņā nav projekts, kas veicams vienatnē. Pirmkārt, tam vajadzīgs Glābēja Izpiršanas spēks. Mēs nevaram atgriezties mūsu Debesu Tēva klātbūtnē, līdz mēs esam tīri, un tādēļ mums jāturpina nožēlot grēki. Ideāli, ja mēs nožēlojam ik pēc brīža, taču mēs arī apmeklējam Svētā Vakarēdiena sapulci katru nedēļu, lai pieņemtu Vakarēdieni un atjaunotu savas kristīšanās derības. Otrkārt, izturēšanai līdz galam vajadzīgs Svētais Gars, kurš mūs gan vada, gan padara svētus. Treškārt, mums jābūt svēto kopienas būtiskai daļai, kalpojot un saņemot kalpošanu no mūsu brāļiem un māsām evaņģēlijā. Līdz ar kristīšanu mēs kļūstam par Kristus miesas sastāvdaļu (skat. 1. korintiešiem 12:11–13), katram no mums ir kāda loma, taču, lai gūtu panākumus, mums jābūt vienotiem mūsu Glābējā. Ceturtkārt, mums jādalās evaņģēlijā ar citiem. Apsolījumi par kaut vienas dvēseles atvešanu pie Tā Kunga ir milzīgi un mūžīgi (skat. M&D 18:15). Turklāt evaņģēlijs dziļāk iesakņojas tajos cilvēkos, kuri ar to bieži dalās. Visbeidzot mums vienmēr jāsauglabā ticība un cerība Kristum, lai izturētu līdz galam, un starp daudzajiem veidiem, kā mēs to darām, ir lūgšana, gavēšana un Rakstu lasīšana. Šie paradumi stiprina mūs pret pretinieka viltīgajām shēmām un ugunīgajām bultām.

Es mīlu Jēzus Kristus evaņģēliju, jo tas nosaka veidu, kā mēs varam baudīt evaņģēlija augli, pieredzēt ārkārtīgi lielu prieku (skat. 1. Nefija 8:12), ko vienīgi tas var sniegt, un izturēt līdz galam caur visām mirstīgās dzīves grūtībām. Evaņģēlijs mums māca visu, ko mums nepieciešams zināt, lai atgrieztos dzīvot kopā ar mūsu Tēvu Debesīs kā augšāmceltām un godības pilnām būtnēm. Lai visi no mums saglabātu savā prātā mūžīgās dzīves vīziju. Lai mēs būtu uzcītīgi ievērot mūžīgās dzīves recepti, kas ir Jēzus Kristus evaņģēlijs. Lai mēs izturētu līdz galam. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.